

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2008/90/WE

z dnia 29 września 2008 r.

w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców

(Wersja przekształcona)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenieniem się we Wspólnocie⁽⁴⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

- (6) Należy ustalić zasady dla rodzajów i gatunków roślin sadowniczych o istotnym znaczeniu gospodarczym dla Wspólnoty oraz wspólnotową procedurę umożliwiającą dodawanie w późniejszym okresie kolejnych rodzajów i gatunków do wykazu rodzajów i gatunków, w odniesieniu do których stosuje się niniejszą dyrektywę. Rodzaje i gatunki zawarte w wykazie powinny być rodzajami i gatunkami powszechnie uprawianymi w państwach członkowskich, zaś materiał rozmnożeniowy tych rodzajów i gatunków lub ich rośliny sadownicze powinny być obecne na znacznym rynku obejmującym co najmniej dwa państwa członkowskie.

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 92/34/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców⁽²⁾ była kilkakrotnie zasadniczo zmieniana⁽³⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, celem zachowania przejrzystości, dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

- (7) Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2000/29/WE dotyczących zdrowia roślin nie należy stosować wspólnotowych zasad do obrotu materiałem rozmnożeniowym i roślinami sadowniczymi w wypadku, gdy zostanie wykazane przeznaczenie takich produktów do wywozu do państw trzecich, gdyż zasady mające wówczas zastosowanie mogą różnić się od zasad zawartych w niniejszej dyrektywie.

(2) Produkcja owoców zajmuje istotne miejsce w rolnictwie Wspólnoty.

- (8) Mając na uwadze zapewnienie jasności, należy ustanowić niezbędne definicje. Definicje te powinny opierać się na postępie naukowo-technicznym oraz określać dane pojęcie w sposób pełny i zrozumiały, celem ułatwienia harmonizacji rynku wewnętrznego, przy uwzględnieniu wszystkich nowych możliwości na rynku oraz wszystkich nowych metod wytwarzania materiału rozmnożeniowego. Należy dokonać harmonizacji tych definicji z definicjami przyjętymi w odniesieniu do obrotu innymi rodzajami materiału rozmnożeniowego objętego prawodawstwem Wspólnoty.

(3) Uzyskanie zadowalających efektów w uprawie owoców zależy w dużej mierze od jakości i zdrowia materiału używanego do ich rozmnażania oraz jakości i zdrowia roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców.

(4) Jednolite warunki na poziomie wspólnotowym zapewniają otrzymywanie przez nabywców w całej Wspólnocie zdrowego i dobrej jakości materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych.

- (9) Pożądane jest ustanowienie – na podstawie norm międzynarodowych, w których skład mogą wchodzić m.in. przepisy dotyczące badań na obecność patogenów – norm dotyczących zdrowia i jakości wszystkich rodzajów i gatunków roślin sadowniczych. Należy zatem ustanowić system zharmonizowanych zasad dla poszczególnych kategorii materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych przeznaczonych do obrotu zgodnie ze stosownymi normami międzynarodowymi, jeżeli normy takie istnieją.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 grudnia 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 10.

⁽³⁾ Zob. część A załącznika II.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

- (10) Zgodnie z obecną praktyką rolniczą wymagane jest, aby materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze były urzędowo badane lub badane pod urzędowym nadzorem, jak przewidziano w odniesieniu do innych gatunków objętych prawodawstwem Wspólnoty.
- (11) Genetycznie zmodyfikowany materiał rozmnożeniowy i genetycznie zmodyfikowane rośliny sadownicze nie powinny być wprowadzane do obrotu, a odmiany owoców nie powinny być urzędowo rejestrowane, chyba że podjęto wszelkie stosowne środki w celu zapobieżenia zagrożeniu dla zdrowia ludzi lub środowiska, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie⁽¹⁾ i rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽²⁾.
- (12) Pożądane jest zapewnienie zachowania różnorodności genetycznej i wykorzystywania jej w sposób zrównoważony. Celem zagwarantowania zachowania istniejących odmian należy podjąć stosowne środki na rzecz zachowania różnorodności biologicznej, zgodnie z odpowiednim prawodawstwem Wspólnoty.
- (13) Należy ustanowić warunki obrotu materiałem przeznaczonym do badań, na potrzeby naukowe bądź do pracy selekcyjnej, jeśli materiał ten, ze względu na szczególne wykorzystanie, nie może spełniać zwykłych norm dotyczących zdrowia i jakości roślin.
- (14) Obowiązkiem dostawców materiału rozmnożeniowego lub roślin sadowniczych jest w pierwszym rzędzie zapewnienie, że produkty spełniają będą warunki określone w niniejszej dyrektywie. Należy określić rolę dostawców oraz wymogi, jakie powinni oni spełniać. Dostawcy powinni być zarejestrowani urzędowo celem ustanowienia jawnego i wykonalnego ekonomicznego procesu certyfikacji materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych.
- (15) Z obowiązku rejestracji można zwolnić dostawców prowadzących sprzedaż wyłącznie dla niezawodowych konsumentów końcowych.
- (16) W interesie nabywców materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych leży, aby znane były nazwy odmian i aby zapewniona była ich tożsamość, aby pozwolić na identyfikowalność systemu oraz zwiększyć zaufanie na rynku.
- (17) Cel ten może być najlepiej osiągnięty poprzez powszechną znajomość odmian, w szczególności odmian starszych, albo poprzez dostępność opisu sporządzonego na podstawie sprawozdań Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO), albo, w przypadku ich braku, zgodnie z innymi międzynarodowymi lub krajowymi zasadami.
- (18) W celu zapewnienia tożsamości i prawidłowego obrotu materiałem rozmnożeniowym i roślinami sadowniczymi powinny zostać ustanowione wspólnotowe zasady dotyczące separacji partii i ich znakowania. Etykiety powinny zawierać szczegółowe informacje niezbędne dla kontroli urzędowej oraz dla użytkowników.
- (19) Właściwe organy państw członkowskich powinny podczas przeprowadzania kontroli i inspekcji zapewnić, że spełniane są wymogi dotyczące materiału rozmnożeniowego, roślin sadowniczych i dostawców. Poziom, nasilenie i częstotliwość tych inspekcji należy ustalić na podstawie kategorii danego materiału.
- (20) Należy przewidzieć wspólnotowe środki kontrolne, aby zapewnić jednolite stosowanie we wszystkich państwach członkowskich norm określonych w niniejszej dyrektywie.
- (21) Należy ustanowić reguły pozwalające, w przypadku czasowych trudności zaopatrzeniowych, spowodowanych katastrofami naturalnymi, takimi jak pożary i huragany, bądź nieprzewidzianymi okolicznościami, na dopuszczenie do obrotu materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych niespełniających rygorystycznych warunków zawartych w niniejszej dyrektywie, w ograniczonym okresie i z zastrzeżeniem szczególnych warunków.
- (22) Zgodnie z zasadą proporcjonalności należy umożliwić państwu członkowskiemu zwolnienie drobnych producentów, których cała produkcja oraz sprzedaż materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych przeznaczona jest do ostatecznego użytku osób na rynku lokalnym, niezajmujących się zawodowo produkcją roślinną („obróć lokalny”), ze stosowania wymogów w zakresie etykietowania oraz kontroli i inspekcji urzędowych.
- (23) Państwu członkowskiemu należy zakazać, w odniesieniu do rodzajów i gatunków, o których mowa w załączniku I, nakładania nowych obowiązków lub ograniczeń obrotu innych niż przewidziane w niniejszej dyrektywie.

(¹) Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

(²) Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

- (24) Należy umożliwić dopuszczanie do obrotu we Wspólnocie materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych wyprodukowanych w państwach trzecich, pod warunkiem że dostarczą one w każdym przypadku te same gwarancje co materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze produkowane we Wspólnocie i zgodnie z zasadami wspólnotowymi.
- (25) W celu ujednoczenia technicznych metod badań stosowanych w państwach członkowskich oraz porównania materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych produkowanych we Wspólnocie z materiałem i roślinami produkowanymi w państwach trzecich, należy prowadzić badania porównawcze sprawdzające zgodność takich produktów z wymogami niniejszej dyrektywy.
- (26) W celu zapobieżenia zakłóceniom w handlu państwom członkowskim należy zezwolić na upoważnianie do wprowadzania do obrotu na własnym terytorium materiału kwalifikowanego i materiału CAC (*Conformitas Agraria Communitatis*) pobranego od roślin rodzicielskich istniejących i już certyfikowanych lub zaakceptowanych jako materiał CAC, w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy, podczas okresu przejściowego, nawet jeśli materiał ten nie spełnia nowych wymogów.
- (27) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (28) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego oraz stosowania dyrektyw określonych w części B załącznika II,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców we Wspólnocie.
2. Niniejszą dyrektywę stosuje się do rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku I, jak również do ich mieszańców.

Stosuje się ją również do podkładek i innych części roślin należących do innych rodzajów lub gatunków niż te wymienione w załączniku I bądź ich mieszańców, jeśli materiał rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I bądź ich mieszańców jest lub ma być zaszczipiony na jednym z nich.

3. Niniejszą dyrektywę stosuje się, nie naruszając przepisów dotyczących zdrowia roślin ustanowionych w dyrektywie 2000/29/WE.

4. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do materiału rozmnożeniowego lub roślin sadowniczych przeznaczonych do wywozu do państw trzecich, pod warunkiem że zostały one oznaczone jako takie i należycie odseparowane.

Środki wykonawcze do akapitu pierwszego, ze szczególnym uwzględnieniem oznaczenia i separacji, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „materiał rozmnożeniowy” oznacza nasiona, części roślin i cały materiał roślinny, włącznie z podkładkami, przeznaczone do rozmnażania i produkcji roślin sadowniczych;
- 2) „rośliny sadownicze” oznaczają rośliny, które po wprowadzeniu do obrotu mają być sadzone lub przesadzane;
- 3) „odmiana” oznacza zbiorowość roślin w obrębie botanicznej jednostki systematycznej najniższego znanego stopnia, która może być:
 - a) określona przez ekspresję cech wynikających z danego genotypu lub kombinacji genotypów;
 - b) wyróżniona z innej dowolnej zbiorowości roślin na podstawie ekspresji przynajmniej jednej z wyżej wymienionych cech; oraz
 - c) uznana za tożsamą jednostkę, z punktu widzenia jej zdolności do niezmiennego rozmnażania;
- 4) „klon” oznacza jednakowe genetycznie wegetatywne potomstwo pojedynczej rośliny;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- 5) „przedelitarny materiał rozmnożeniowy” oznacza materiał rozmnożeniowy, który:
- a) został wytworzony zgodnie z ogólnie przyjętymi sposobami w celu utrzymania tożsamości odmiany, włączając istotne cechy pomologiczne, oraz w celu ochrony przed chorobami;
 - b) przeznaczony jest do wytwarzania materiału elitarnego lub materiału kwalifikowanego innego niż rośliny sadownicze;
 - c) spełnia szczególne wymagania dla przedelitarnego materiału rozmnożeniowego ustanowione zgodnie z art. 4; oraz
 - d) na podstawie inspekcji urzędowej został uznany za spełniający wymagania określone w lit. a), b) i c);
- 6) „elitarny materiał rozmnożeniowy” oznacza materiał rozmnożeniowy, który:
- a) został wytworzony bezpośrednio albo w określonej liczbie etapów w sposób wegetatywny z przedelitarnego materiału rozmnożeniowego, zgodnie z ogólnie przyjętymi sposobami w celu utrzymania tożsamości odmiany, włączając istotne cechy pomologiczne, oraz w celu ochrony przed chorobami;
 - b) przeznaczony jest do produkcji materiału kwalifikowanego;
 - c) spełnia szczególne wymagania dla przedelitarnego materiału rozmnożeniowego ustanowione zgodnie z art. 4; oraz
 - d) na podstawie inspekcji urzędowej został uznany za spełniający wymagania określone w lit. a), b) i c);
- 7) „materiał kwalifikowany” oznacza:
- a) materiał rozmnożeniowy, który:
 - (i) został wytworzony bezpośrednio, w sposób wegetatywny z elitarnego materiału rozmnożeniowego lub przedelitarnego materiału rozmnożeniowego, lub – jeżeli jest przeznaczony do wytwarzania podkładek – z kwalifikowanych nasion z elitarnego materiału rozmnożeniowego lub przedelitarnego materiału rozmnożeniowego podkładek;
 - (ii) jest przeznaczony do wytwarzania roślin sadowniczych.
 - (iii) spełnia szczególne wymagania dla materiału kwalifikowanego ustanowione zgodnie z art. 4; oraz
- (iv) na podstawie inspekcji urzędowej został uznany za spełniający wymagania określone w ppkt (i), (ii), (iii);
- b) rośliny sadownicze, które:
- (i) zostały wytworzone bezpośrednio z kwalifikowanego elitarnego materiału rozmnożeniowego lub przedelitarnego materiału rozmnożeniowego;
 - (ii) są przeznaczone do wytwarzania owoców;
 - (iii) spełniają szczególne wymagania dotyczące materiału kwalifikowanego ustanowione zgodnie z art. 4; oraz
 - (iv) zostały uznane w trakcie urzędowej inspekcji za spełniające warunki ustanowione w ppkt (i), (ii), (iii);
- 8) „materiał CAC (Conformitas Agraria Communitatis)” oznacza materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze, które:
- a) posiadają tożsamość odmianową i charakteryzują się odpowiednią czystością odmianową;
 - b) są przeznaczone do:
 - wytwarzania materiału rozmnożeniowego,
 - wytwarzania roślin sadowniczych, i/lub
 - wytwarzania owoców;
 - c) spełniają szczególne wymagania dla materiału CAC ustanowione zgodnie z art. 4.
- 9) „dostawca” oznacza osobę fizyczną lub prawną zajmującą się zawodowo co najmniej jedną z następujących form działalności dotyczących materiału rozmnożeniowego lub roślin sadowniczych: rozmnażanie, produkcja, przechowywanie lub przerabianie, przywóz oraz obrót;
- 10) „obróć” oznacza sprzedaż, posiadanie ze względu na sprzedaż, oferowanie na sprzedaż oraz wszelki zbyć, wszelką dostawę lub wszelkie przekazanie materiału rozmnożeniowego lub roślin sadowniczych osobom trzecim, za opłatą bądź bezpłatnie, do wykorzystania w celach handlowych;
- 11) „właściwy organ” oznacza
- a) organ ustanowiony lub wyznaczony przez państwo członkowskie pod nadzorem rządu krajowego i odpowiedzialny za jakość materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych;

b) jakikolwiek organ krajowy ustanowiony:

— na poziomie krajowym, albo

— na poziomie regionalnym, pod nadzorem władz krajowych, w granicach ustanowionych przez ustawodawstwo krajowe danego państwa członkowskiego;

12) „urzędowa inspekcja” oznacza inspekcję przeprowadzaną przez właściwy organ na odpowiedzialność tego organu;

13) „partia” oznacza liczbę jednostek pojedynczego towaru określaną na podstawie jednorodności jego składu i pochodzenia.

ROZDZIAŁ 2

WYMOGI DOTYCZĄCE MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO I ROŚLIN SADOWNICZYCH

Artykuł 3

Ogólne wymogi dotyczące obrotu

1. Materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze mogą być wprowadzane do obrotu tylko jeśli:

a) materiał rozmnożeniowy został urzędowo certyfikowany jako „materiał przedelitarny”, „materiał elitarny” lub „materiał kwalifikowany” lub jeśli spełnia warunki, na podstawie których może zostać uznany za materiał CAC;

b) rośliny sadownicze zostały urzędowo certyfikowane jako materiał kwalifikowany lub jeśli spełniają warunki, na podstawie których mogą zostać uznane za materiał CAC.

2. Materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze składające się z organizmu zmodyfikowanego genetycznie w rozumieniu art. 2 pkt 1 i 2 dyrektywy 2001/18/WE są wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy organizm zmodyfikowany genetycznie został zatwierdzony zgodnie z tą dyrektywą lub zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.

3. Jeśli produkty pochodzące z roślin sadowniczych lub materiału rozmnożeniowego są przeznaczone do użytku jako żywność objęta zakresem art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 lub jako składnik żywności bądź jako pasza objęta zakresem art. 15 tego rozporządzenia lub jako składnik paszy, dany materiał rozmnożeniowy i dane rośliny sadownicze są

wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy żywność lub pasza pochodzące z tego materiału zostały zatwierdzone zgodnie z tym rozporządzeniem.

4. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić dostawcom prowadzącym działalność na ich terytorium na wprowadzenie do obrotu odpowiednich ilości materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych przeznaczonych:

a) do doświadczeń lub celów naukowych;

b) do pracy selekcyjnej; lub

c) jako wkład w zachowanie różnorodności genetycznej.

Warunki wydawania takich zezwoleń przez państwa członkowskie mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2.

Artykuł 4

Szczególne wymogi dotyczące rodzaju i gatunku

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 3, ustanawia się szczególne wymogi dla każdego rodzaju lub gatunku, o których mowa w załączniku I, określając:

a) warunki, które powinny być spełnione przez materiał CAC, w szczególności odnoszące się do stosowanego systemu rozmnażania, czystości uprawy, zdrowia roślin oraz, z wyjątkiem podkładek, o ile materiał nie należy do odmiany, do aspektów odmianowych;

b) warunki, które powinny być spełnione przez przedelitarny, elitarny i kwalifikowany materiał rozmnożeniowy, odnoszące się do jakości (w tym, w przypadku materiału przedelitarnego i elitarnego, metody utrzymania tożsamości odmiany oraz, w stosownych przypadkach, klona, łącznie z odnośnymi cechami pomologicznymi), zdrowia, stosowanych procedur i metod badań, stosowanych systemów rozmnażania oraz, z wyjątkiem podkładek, o ile materiał ten nie należy do odmiany, do aspektów odmianowych;

c) warunki, które powinny być spełnione przez podkładki i inne części roślin innych rodzajów lub gatunków, innych niż te, które wymieniono w załączniku I, lub ich mieszańce, jeśli materiał rozmnożeniowy rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I lub ich mieszańców jest na nich zaszczepiony.

ROZDZIAŁ 3

WYMOGI WOBEC DOSTAWCÓW

Artykuł 5

Rejestracja

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy prowadzący działalność w ramach niniejszej dyrektywy byli urzędowo rejestrowani.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że ust. 1 nie będzie miał zastosowania do dostawców prowadzących sprzedaż wyłącznie dla niezawodowych konsumentów końcowych.

3. Szczegółowe zasady dotyczące stosowania ust. 1 i 2 mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2.

Artykuł 6

Wymogi szczególne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby materiał przedelitarny, materiał elitarny, materiał kwalifikowany oraz materiał CAC były produkowane na odpowiedzialność dostawców, którzy zajmują się wytwarzaniem lub reprodukcją materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych. W tym celu dostawcy ci:

— identyfikują i monitorują punkty krytyczne własnego procesu produkcyjnego mające wpływ na jakość materiału,

— przechowują informacje dotyczące monitorowania, o którym mowa w tiret pierwszym, tak aby na żądanie właściwego organu udostępnić je do zbadania,

— w razie potrzeby pobierają próbki do analizy laboratoryjnej, oraz

— zapewniają, aby podczas produkcji poszczególne partie materiału rozmnożeniowego pozostawały oddzielnie rozpoznawalne.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku pojawienia się na terenie przedsiębiorstwa danego dostawcy zajmującego się wytwarzaniem materiału rozmnożeniowego szkodliwego organizmu wymienionego w załącznikach do dyrektywy 2000/29/WE lub o którym mowa w szczególnych wymogach ustanowionych zgodnie z art. 4 – w ilościach większych niż dozwolone w tych wymogach – dostawca niezwłocznie i bez uszczerbku dla wszelkich wymogów sprawozdawczych przewidzianych w dyrektywie 2000/29/WE zgłosił ten fakt właściwemu organowi i podjął wszelkie środki nałożone przez ten organ.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku obrotu materiałem rozmnożeniowym lub roślinami sadowniczymi dostawcy prowadzili dokumentację sprzedaży i zakupów przez okres co najmniej 3 lat.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do dostawców zwolnionych z obowiązku rejestracji zgodnie z art. 5 ust. 2.

4. Szczegółowe zasady dotyczące stosowania ust. 1 mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2.

ROZDZIAŁ 4

IDENTYFIKACJA ODMIANY I ETYKIETOWANIE

Artykuł 7

Identyfikacja odmiany

1. Materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze wprowadza się do obrotu z oznaczeniem odmian, do których należą. Jeśli, w przypadku podkładek, materiał nie należy do odmiany, oznacza się gatunki lub krzyżówki międzygatunkowe tego materiału.

2. Odmiany, które oznacza się zgodnie z ust. 1, są:

a) prawnie chronione poprzez prawo do ochrony odmian roślin, zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony nowych odmian;

b) urzędowo zarejestrowane zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu; lub

c) powszechnie znane; odmianę uznaje się za powszechnie znaną, jeżeli:

(i) została urzędowo zarejestrowana w innym państwie członkowskim;

(ii) złożono wniosek o jej urzędową rejestrację w którymkolwiek państwie członkowskim lub wniosek o prawo do ochrony odmian roślin, o którym mowa w lit. a); lub

(iii) jeśli została już wprowadzona do obrotu przed dniem 30 września 2012 r. na terytorium danego państwa członkowskiego lub innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że posiada urzędowo uznany opis.

Oznaczenie, którego dokonuje się zgodnie z ust. 1, może odwoływać się także do odmiany, która nie ma istotnej wartości dla upraw profesjonalnych, pod warunkiem że odmiana ta posiada urzędowo uznany opis, a materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze są w obrocie na terytorium danego państwa członkowskiego jako materiał CAC i w etykiecie lub w dokumencie noszą oznaczenie odwołujące się do niniejszego przepisu.

3. Tak dalece jak to możliwe, każda odmiana otrzymuje tę samą nazwę we wszystkich państwach członkowskich, zgodnie ze środkami wykonawczymi, które mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2, lub, wobec braku tych środków, zgodnie z przyjętymi wskazówkami międzynarodowymi.

4. Odmiany mogą być urzędowo zarejestrowane, jeśli spełniają określone urzędowo zatwierdzone warunki oraz posiadają urzędowy opis. Mogą one być także urzędowo zarejestrowane, jeśli ich materiał został już wprowadzony do obrotu przed dniem 30 września 2012 r. na terytorium danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że posiadają urzędowo uznany opis.

Odmiana genetycznie zmodyfikowana może zostać urzędowo zarejestrowana tylko wtedy, gdy organizm zmodyfikowany genetycznie, z którego się składa, został zatwierdzony zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE lub zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.

Jeżeli produkty pochodzące z roślin sadowniczych lub materiału rozmnożeniowego są przeznaczone do użytku jako żywność objęta zakresem art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 lub jako składnik żywności bądź jako pasza objęta zakresem art. 15 tego rozporządzenia lub jako składnik paszy, dana odmiana może zostać urzędowo zarejestrowana tylko wtedy, gdy żywność lub pasza pochodzące z tego materiału zostały zatwierdzone zgodnie z tym rozporządzeniem.

5. Wymagania dotyczące urzędowej rejestracji, o której mowa w ust. 4, ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2, z uwzględnieniem najnowszych osiągnięć wiedzy naukowej i technicznej i obejmują one:

- a) warunki dotyczące urzędowej rejestracji, które mogą obejmować w szczególności cechy odróżniające, stabilność i dostateczną jednolitość;
- b) cechy, które w niezbędnym zakresie należy uwzględnić przy badaniu różnych odmian;
- c) niezbędne wymagania dla przeprowadzania badań;
- d) okres ważności urzędowej rejestracji odmiany.

6. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2:

- można ustanowić system informowania właściwych organów państw członkowskich o odmianach lub gatunkach albo krzyżówkach międzygatunkowych,
- można postanowić, że powstanie i będzie wydawany wspólny wykaz odmian.

Artykuł 8

Skład i identyfikacja partii

1. Podczas uprawy oraz podczas wyorywania lub oddzielania od materiału rodzicielskiego materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze są utrzymywane w osobnych partiach.

2. Jeśli materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze o różnym pochodzeniu umieszczane są razem lub mieszane podczas pakowania, przechowywania, transportu lub dostawy, dostawca przechowuje rejestry zawierające następujące dane: skład partii i pochodzenie poszczególnych składników.

Artykuł 9

Etykietowanie

1. Materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze wprowadza się do obrotu wyłącznie w dostatecznie jednolitych partiach oraz jeśli są:

- a) zakwalifikowane jako materiał CAC i zaopatrzone w dokument sporządzony przez dostawcę zgodnie ze szczególnymi wymogami ustanowionymi zgodnie z art. 4. Jeśli w takim dokumencie znajduje się urzędowe oświadczenie, oddziela się je wyraźnie od innych informacji zawartych w dokumencie; lub
- b) zakwalifikowane jako przedelitarny, elitarny lub kwalifikowany materiał rozmnożeniowy, a klasyfikacja ta została dokonana przez właściwy organ zgodnie ze szczególnymi wymogami ustanowionymi zgodnie z art. 4.

Wymagania dotyczące etykietowania lub plombowania oraz pakowania materiału rozmnożeniowego lub roślin sadowniczych mogą zostać określone w środkach wykonawczych przyjętych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 3.

2. W przypadku detalicznej dostawy materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych niezawodowemu konsumentowi końcowemu, wymagania dotyczące etykietowania, o których mowa w ust. 1, można ograniczyć do odpowiednich informacji o produkcie.

3. W przypadku materiału rozmnożeniowego lub rośliny sadowniczej genetycznie zmodyfikowanej odmiany, na każdej etykietce, którą materiał ten opatrzone i w każdym dokumencie urzędowym bądź innym, który załączono do materiału objętego zakresem niniejszej dyrektywy, wyraźnie wskazuje się, że odmiana została zmodyfikowana genetycznie i podaje nazwy genetycznie zmodyfikowanych organizmów.

ROZDZIAŁ 5

ZWOLNIENIA

Artykuł 10

Obrót lokalny

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić:

a) drobnych producentów, których cała produkcja oraz sprzedaż materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych przeznaczona jest do ostatecznego użytku osób na rynku lokalnym, niezajmujących się zawodowo produkcją roślinną („obrot lokalny”), od stosowania przepisów art. 9 ust. 1;

b) lokalny obrót materiałem rozmnożeniowym i roślinami sadowniczymi produkowanymi przez drobnych producentów korzystających z powyższego zwolnienia od kontroli i urzędowych inspekcji przewidzianych w art. 13.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2, można przyjąć środki wykonawcze dotyczące innych wymagań odnośnie do zwolnień, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do pojęć „drobnych producentów” i „rynku lokalnego” oraz właściwych procedur.

Artykuł 11

Czasowe trudności w dostawie

W przypadku czasowych trudności w dostawie, dotyczących materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych spełniających wymagania niniejszej dyrektywy, spowodowanych katastrofami naturalnymi lub nieprzewidzianymi okolicznościami, można podjąć środki, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2, dotyczące dopuszczenia do obrotu materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych niespełniających powyższych wymagań.

ROZDZIAŁ 6

MATERIAŁ ROZMNOŻENIOWY I ROŚLINY SADOWNICZE WYTWARZANE W PAŃSTWACH TRZECICH

Artykuł 12

1. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2, podejmuje się decyzję, czy materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze wytwarzane w państwie trzecim oraz spełniające te same wymogi odnoszące się do obowiązków dostawcy, tożsamości, cech, zdrowia roślin, podłoża uprawowego, pakowania, przeprowadzonych inspekcji, oznaczania i plombowania odpo-

wiadają pod każdym z wyżej wymienionych względów materiałowi rozmnożeniowemu i roślinom sadowniczym produkowanym we Wspólnocie i spełniającym wymogi niniejszej dyrektywy.

2. W oczekiwaniu na decyzję, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2010 r., nie naruszając przepisów dyrektywy 2000/29/WE, stosować do przywozu materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych z państw trzecich warunki odpowiadające co najmniej podanym, tymczasowo lub na stałe, w szczególnych wymogach przyjętych zgodnie z art. 4. Jeśli warunki takie nie są ustanowione w szczególnych wymogach, to warunki przywozu powinny odpowiadać co najmniej tym mającym zastosowanie do produkcji w danych państwach członkowskich.

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2, termin określony w akapicie pierwszym niniejszego ustępu może, dla różnych państw trzecich, zostać odroczone do podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze przywożone przez państwo członkowskie zgodnie z decyzją podjętą przez to państwo członkowskie zgodnie z akapitem pierwszym, nie podlegają ograniczeniom handlowym w innych państwach członkowskich dotyczącym kwestii, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ 7

ŚRODKI KONTROLI

Artykuł 13

Urzędowa inspekcja

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze były poddawane urzędowej inspekcji w czasie produkcji i wprowadzania do obrotu w celu sprawdzenia zgodności z wymogami i warunkami niniejszej dyrektywy. W tym celu właściwy organ ma swobodny dostęp do całego terenu przedsiębiorstwa dostawcy o każdej rozsądnej porze.

2. Właściwe organy mogą, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, delegować zadania przewidziane w niniejszej dyrektywie, na ich odpowiedzialność i pod ich nadzorem, osobie prawnej prawa publicznego lub prywatnego, której zgodnie z urzędowo zatwierdzonym statutem zostało powierzone wyłącznie wykonywanie szczególnych zadań publicznych, pod warunkiem że taka osoba ani jej członkowie nie mają osobistego interesu w wyniku podejmowanych przez nią działań.

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2, jakkolwiek osoba prawna powołana w imieniu właściwego organu, działająca z upoważnienia i pod nadzorem takiego organu, może zostać zatwierdzona, pod warunkiem że osoba taka nie ma osobistego interesu w wyniku podejmowanych przez nią działań.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ich właściwych organach. Komisja przekazuje te informacje pozostałym państwom członkowskim.

3. Szczegółowe zasady stosowania ust. 1 przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2. Zasady te są proporcjonalne wobec kategorii danego materiału.

Artykuł 14

Monitorowanie przez Wspólnotę

1. Próby lub, w miarę potrzeby, testy przeprowadza się w państwach członkowskich na próbkach w celu sprawdzenia, czy materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze spełniają wymogi i warunki niniejszej dyrektywy, włączając te dotyczące zdrowia roślin. Komisja może organizować inspekcje prób przeprowadzane przez przedstawicieli państw członkowskich i Komisji.

2. Wspólnotowe testy porównawcze i próby przeprowadza się we Wspólnocie dla kontroli granicznej próbek materiału rozmnożeniowego lub roślin sadowniczych wprowadzanych do obrotu zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, niezależnie od tego, czy są one obowiązujące czy uznaniowe, włączając te dotyczące zdrowia roślin. Testy porównawcze i próby mogą obejmować, co następuje:

- materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze produkowane w państwach trzecich,
- materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze nadające się dla rolnictwa ekologicznego,
- materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze wprowadzane do obrotu w związku ze środkami mającymi na celu ochronę różnorodności genetycznej.

3. Testy porównawcze i próby, o których mowa w ust. 2, stosuje się w celu zharmonizowania technicznych metod certyfikacji oraz w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki, którym musi odpowiadać materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze.

4. Komisja, działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2, podejmuje niezbędne ustalenia dotyczące przeprowadzania testów porównawczych i prób. Komisja powiadamia komitet, o którym mowa w art. 19 ust. 2, o technicznych uzgodnieniach dotyczących przeprowadzania testów i prób i ich wynikach. Jeżeli występują problemy ze zdrowiem roślin, Komisja powiadamia Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin.

5. Wspólnota może wnieść wkład finansowy dla przeprowadzenia testów i prób przewidzianych w ust. 2 i 3.

Wkład finansowy nie przekracza rocznych środków wyznaczonych przez organy budżetowe.

6. Testy i próby, na które można przeznaczyć wkład finansowy ze Wspólnoty, oraz szczegółowe zasady dostarczania wkładu finansowego ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2.

7. Testy i próby przewidziane w ust. 2 i 3 mogą być przeprowadzone jedynie przez organy państwowe lub osoby prawne działające w imieniu państwa.

Artykuł 15

Kontrole wspólnotowe w państwach członkowskich

1. Eksperti Komisji mogą, we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich, przeprowadzać kontrole na miejscu, o ile jest to konieczne do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu sprawdzenia, czy dostawcy rzeczywiście spełniają wymagania niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie, na którego terytorium jest przeprowadzana kontrola, udziela ekspertom wszelkiej niezbędnej pomocy w wypełnianiu ich obowiązków. Komisja informuje państwa członkowskie o wyniku kontroli.

2. Szczegółowe zasady stosowania ust. 1 przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2.

Artykuł 16

Działania następcze podejmowane przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze produkowane na ich terytoriach i przeznaczone do obrotu spełniały wymagania niniejszej dyrektywy.

2. Jeśli podczas urzędowej inspekcji, o której mowa w art. 13, lub prób, o których mowa w art. 14, zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy, właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje odpowiednie działania w celu zapewnienia ich zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy lub, jeśli nie jest to możliwe, zakazuje obrotu tym materiałem rozmnożeniowym i tymi roślinami sadowniczymi we Wspólnocie.

3. Jeśli zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze wprowadzone do obrotu przez konkretnego dostawcę nie spełniają wymogów i warunków niniejszej dyrektywy, dane państwo członkowskie zapewnia, aby zostały podjęte odpowiednie środki w stosunku do tego dostawcy. Jeśli zakazano dostawcy obrotu materiałem rozmnożeniowym i roślinami sadowniczymi, państwo członkowskie informuje o tym Komisję i właściwe organy krajowe innych państw członkowskich.

4. Wszelkie środki podjęte na podstawie ust. 3 zostają wycofane, gdy tylko zostanie ustalone z dostateczną pewnością, że materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze przeznaczone do obrotu przez dostawcę będą w przyszłości spełniały wymogi i warunki niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ 8

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 17

Klauzula dotycząca swobodnego przepływu

1. Obrót materiałem rozmnożeniowym i roślinami sadowniczymi spełniającymi wymogi niniejszej dyrektywy nie podlega ograniczeniom handlowym dotyczącym dostawcy, zdrowia roślin, podłoża uprawowego i przeprowadzanych inspekcji innych niż ustanowione w niniejszej dyrektywie.

2. W odniesieniu do materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych rodzajów i gatunków, o których mowa w załączniku I, państwa członkowskie powstrzymują się od nakładania bardziej rygorystycznych warunków lub ograniczeń handlowych innych niż warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie lub w szczególnych wymogach ustanowionych zgodnie z art. 4 lub w odpowiednim przypadku warunki obowiązujące w dniu 28 kwietnia 1992 r.

Artykuł 18

Zmiany i dostosowanie załączników

Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 3, wprowadzać zmiany do załącznika I, aby dostosować go do nowych osiągnięć naukowych i technicznych.

Artykuł 19

Komitet

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Materiału Rozmnożeniowego oraz Rodzajów i Gatunków Roślin Sadowniczych, zwany dalej „komitetem”.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

4. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 20

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i opublikują, najpóźniej do dnia 31 marca 2010 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 ust. 2 i 3; art. 2, 3, 5, 6, art. 7 ust. 2, 3 i 4, art. 9 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 1, art. 16 i art. 21. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 30 września 2012 r.

2. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Zawierają także oświadczenie, zgodnie z którym odesłania w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą interpretowane są jako odesłania do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odesłania i formułowania takiego oświadczenia określone są przez państwa członkowskie.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 21

Środki przejściowe

Państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2018 r. zezwalać na wprowadzanie do obrotu na ich terytorium materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych pochodzących od roślin rodzicielskich, które istniały przed dniem 30 września 2012 r. i zostały urzędowo zakwalifikowane jako materiał CAC lub spełniały warunki, od których zależy ta kwalifikacja przed dniem 31 grudnia 2018 r. Taki materiał rozmnożeniowy i takie rośliny sadownicze, jeśli są wprowadzane do obrotu, powinny w etykiecie lub dokumencie nosić oznaczenie odwołujące się do niniejszego artykułu. Po dniu 31 grudnia 2018 r. materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze mogą być wprowadzane do obrotu, jeżeli spełnione zostały wymogi niniejszej dyrektywy.

Artykuł 22**Uchylenie**

1. Dyrektywa 92/34/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w części A załącznika II, zostaje niniejszym uchylona z dniem 30 września 2012 r., nie naruszając zobowiązań państw członkowskich związanych z terminami transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw wymienionych w części B załącznika II.

2. Odniesienia do uchylonej dyrektywy są traktowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i powinny być czytane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku III.

Artykuł 23**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz rodzajów i gatunków, do których stosuje się niniejszą dyrektywę

Castanea sativa Mill.

Citrus L.

Corylus avellana L.

Cydonia oblonga Mill.

Ficus carica L.

Fortunella Swingle

Fragaria L.

Juglans regia L.

Malus Mill.

Olea europaea L.

Pistacia vera L.

Poncirus Raf.

Prunus amygdalus Batsch

Prunus armeniaca L.

Prunus avium (L.) L.

Prunus cerasus L.

Prunus domestica L.

Prunus persica (L.) Batsch

Prunus salicina Lindley

Pyrus L.

Ribes L.

Rubus L.

Vaccinium L.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa oraz jej akty zmieniające

(o których mowa w art. 22)

dyrektywa Rady 92/34/EWG (Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 10)	
decyzja Komisji 93/401/EWG (Dz.U. L 177 z 21.7.1993, s. 28)	
decyzja Komisji 94/150/WE (Dz.U. L 66 z 10.3.1994, s. 31)	
decyzja Komisji 95/26/WE (Dz.U. L 36 z 16.2.1995, s. 36)	
decyzja Komisji 97/110/WE (Dz.U. L 39 z 8.2.1997, s. 22)	
decyzja Komisji 1999/30/WE (Dz.U. L 8 z 14.1.1999, s. 30)	
decyzja Komisji 2002/112/WE (Dz.U. L 41 z 13.2.2002, s. 44)	
rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1)	wyłącznie pkt 7 załącznika II i pkt 28 załącznika III
dyrektywa Rady 2003/61/WE (Dz.U. L 165 z 3.7.2003, s. 23)	wyłącznie art. 1 ust. 5
dyrektywa Komisji 2003/111/WE (Dz.U. L 311 z 27.11.2003, s. 12)	
decyzja Komisji 2005/54/WE (Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 16)	
decyzja Komisji 2007/776/WE (Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 48)	

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania

(o których mowa w art. 22)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Termin rozpoczęcia stosowania
92/34/EWG	31 grudnia 1992 r.	31 grudnia 1992 r. ⁽¹⁾
2003/61/WE	z dnia 10 października 2003 r.	
2003/111/WE	z dnia 31 października 2004 r.	

⁽¹⁾ W odniesieniu do przepisów artykułów 5–11, 14, 15, 17, 19 i 24 termin stosowania dla każdego rodzaju lub gatunku, o których mowa w załączniku II, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21, jeśli sporządzony jest wykaz, o którym mowa w art. 4. (Zob. art. 26 ust. 2 dyrektywy 92/34/EWG).

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Dyrektywa 92/34/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2	—
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 18 (dostosowany)
—	Artykuł 1 ust. 2 i 3
Artykuł 2	Artykuł 1 ust. 4
Artykuł 3 lit. a) i b)	Artykuł 2 ust. 1 i 2
—	Artykuł 2 ust. 3 i 4
Artykuł 3 lit. c)–f)	Artykuł 2 ust. 5–8 (dostosowany)
Artykuł 3 lit. g) i h)	—
Artykuł 3 lit. i) i j)	Artykuł 2 ust. 9–10 (dostosowany)
Artykuł 3 lit. k) ppkt (i) i (ii)	Artykuł 2 ust. 11
Artykuł 3 lit. k) (częściowo)	Artykuł 13 ust. 2 (dostosowany)
Artykuł 3 lit. l) i m)	Artykuł 2 ust. 12 i 13
Artykuł 3 lit. n)	—
Artykuł 3 lit. o)	Artykuł 2 ust. 14
Artykuł 3 lit. p)	—
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 4 (dostosowany)
Artykuł 4 ust. 2	—
Artykuł 5	—
—	Artykuł 5
Artykuł 6	—
—	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 15
Artykuł 8 ust. 1 i 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. a) i b) (dostosowany)
—	Artykuł 3 ust. 2
—	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 3 ust. 4 (dostosowany)
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
—	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 9 ust. 2 ppkt (i) i (ii)	Artykuł 7 ust. 3 lit. a) i b) (dostosowany)
Artykuł 9 ust. 2 (przepis końcowy)	Artykuł 7 ust. 4 (dostosowany)
Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 7 ust. 5
Artykuł 9 ust. 4	—
Artykuł 9 ust. 5	Artykuł 7 ust. 6
Artykuł 9 ust. 6	Artykuł 7 ust. 7
Artykuł 10 ust. 1 i 2	Artykuł 8 ust. 1 i 2 (dostosowany)
Artykuł 10 ust. 3	—
Artykuł 11	Artykuł 9 (dostosowany)
Artykuł 12	Artykuł 10
Artykuł 13	Artykuł 11 (dostosowany)

Dyrektywa 92/34/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 14	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 15	Artykuł 17 ust. 2 (dostosowany)
Artykuł 16	Artykuł 12
Artykuł 17	Artykuł 13 ust. 1 (dostosowany)
Artykuł 18	Artykuł 13 ust. 3 (dostosowany)
Artykuł 19 ust. 1	Artykuł 16 ust. 2
Artykuł 19 ust. 2	Artykuł 16 ust. 3
Artykuł 19 ust. 3	Artykuł 16 ust. 4
Artykuł 20	Artykuł 14
Artykuł 21 ust. 1 i 2	Artykuł 19 ust. 1 i 2
Artykuł 21 ust. 3	Artykuł 19 ust. 4
Artykuł 22 ust. 1 i 2	Artykuł 19 ust. 1 i 3
Artykuł 23	—
Artykuł 24 ust. 1	Artykuł 16 ust. 1
Artykuł 24 ust. 2	—
Artykuł 25	—
Artykuł 26	Artykuł 20
—	Artykuł 21
—	Artykuł 22
—	Artykuł 23
Artykuł 27	Artykuł 24
Załącznik I	—
Załącznik II	Załącznik I
—	Załączniki II i III